

اختتامیه شصت‌ونهمین جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان (مهروشید)

در پردیس ملل مشهد برگزار شد

پایان رقابت فیلم‌های کوتاه در سرزمین خورشید

گزارش روز

افخمی/ظریفیان! مراسم اختتامیه شصت و نهمین جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان با عنوان «مهروشید» شب گذشته در پردیس سینمایی ملل در منطقه گلشهر مشهد برگزار و از برگزیدگان این رویداد سینمایی تقدیر شد. در این مراسم هیئت داوران بخش‌های عکس و فیلم- جمعی از مسئولان سینمایی کشور و استان، نماینده مردم مشهد وکلات در مجلس شورای اسلامی، مدیران شهری مشهد، فعالان اقتصادی و همچنین هنرمندان و علاقه‌مندان به هنر سینما حضور داشتند. بزرگداشت جواد علیزاده، فیلم ساز پیشکسوت مشهدی و بخش فیلم کوتاهی درباره زندگی او از بخش‌های ویژه این مراسم بود. همچنین استاد سمندری، دوتارنواز چیره‌دست تربت جامی، به روی صحنه رفت و برای دقایقی حاضران را میهمان اجرای زنده خود کرد؛ اجرائی که با استقبال پرشور حاضران روبه‌رو شد. اجرای یک قطعه کوتاه نمایشی با هنرنمایی عباس رثایی نویسنده، بازیگر وکارگردان تئاتر شناخته‌شده مشهدی با موضوع ارادت اهالی خراسان به امام رضا^(ع) نیز از دیگر بخش‌های این مراسم بود که مورد توجه مخاطبان این رویداد قرار گرفت. درادامه، گزارشی از اختتامیه این رویداد سینمایی را می‌خوانید.

● یکی از آثارتان را نذر امام‌رضا^(ع) کنید

محمد حسین زاده، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی، در اختتامیه شصت‌ونهمین دوره جشنواره منطقه‌ای سینما جوان «مهروشید» در صحبت‌های کوتاهی ضمن خیرمقدم‌گویی به همه مهمانان از دست‌اندرکاران و مدیرانی که در برگزاری این رویداد، اداره‌کل استان را یاری کرده‌اند، قدردانی و بابت کمی‌وکاستی‌های جشنواره از حاضران عذرخواهی کرد. حسین‌زاده در پایان صحبت‌هایش تأکید کرد، به‌نظم‌هر هنرمندی باید یک‌اثر را برای دل خودش بسازد؛ ازاین‌رو پیشنهاد می‌کنم شما فیلم‌سازان جوان که اول یک راه بزرگ هستید، یکی از آثار خودتان را نذر امام‌رضا^(ع) کنید تا هنرتان با آن کار برکت بگیرد و جهانی شود.

● فرصتی برای گفت‌وگو

مهدی آذریندار، مدیرعامل انجمن سینمای جوان ایران، در این مراسم، جشنواره‌های منطقه‌ای را به‌عنوان آیین صله‌رحم جامعه فیلم کوتاه معرفی کرد و گفت؛ در جشنواره فیلم کوتاه تهران که در ابعاد بین‌المللی برگزار می‌شود، به‌واسطه اقتصادی‌که وجود دارد، رقابت و فیلم‌دیدن بر فضای گفت‌وگو و تعامل چیره می‌شود. اما جشنواره‌های منطقه‌ای بنا شده‌اند برای اینکه فیلم‌سازان از اقصی نقاط ایران در کنار هم جمع شوند و با هم به گفت‌وگو و انتقال تجربه بپردازند. درواقع در جشنواره‌های منطقه‌ای رقابت و فیلم‌دیدن فرع ماجراست و این رقافت است که بر فضای رقابت و جشنواره چیره می‌شود. او همچنین ادامه داد؛ چه خوب است که در این صله‌رحم، بزرگ‌ترا حضور داشته باشند که خدا را شکر در این دوره محقق شد. آذریندار در پایان ضمن قدردانی از رئیس سازمان سینمایی و داوران و دیگر دست‌اندرکاران جشنواره گفت؛ هدف ما از برگزاری جشنواره مهروشید، این بود که فیلم‌سازان با هم روبه‌رو شوند و به گفت‌وگو بپردازند، همچنین بتوانند در کنار سپری‌کردن اوقاتی خوش به زیارت حضرت رضا^(ع) بروند که ان شاء...! ایشان همیشه

صمد قربان زاده در نشست تخصصی

تخیل در فتومونتاژ، بیان کرد

دریچه‌ای رو به ذهن نیمه‌هشیار هنرمند

خبر

نشست «تخیل در فتومونتاژ» در سومین روز از شصت و نهمین جشنواره سینمای جوان کشور در مشهد برگزار شد. در این نشست که با حضور صمد قربان زاده، عکاس، فیلم‌ساز و مدرس رشته عکاسی، برگزار شد، با تعریف کلی فتومونتاژ، آثار هنرمندان در دوران مختلف بررسی شد.

صمد قربان زاده در این نشست با بیان اینکه از فتومونتاژ در بسیاری از کتاب‌ها به عنوان تکنیک عکاسی و در برخی دیگر ژانر عکاسی یاد می‌شود، گفت: اگر بگوییم اولین جرقه عکاسی در سال ۱۸۲۵ یا ۱۸۲۶میلادی خورده است. عکاسی فتومونتاژ یا شاخه‌های ترکیبی از سال ۱۸۵۰ به بعد اتفاق می‌افتد و قدمت زیادی دارد. در آن دوران به دلیل هم‌زمانی با ظهور نقاشان امپرسیونیسم، به عکاسانی که

نگاه عینیت‌گرا داشتند و به اصطلاح آن چیزی را که می‌دیدند ثبت می‌کردند، انگ غیرهنری بودن زده می‌شد. با روی کار آمدن عکاس‌های تصویرگرا که من نام آن‌ها را ذهنیت‌گرا می‌گذارم، کسانی که سعی می‌کردند ذهنیت خودشان را به تصویر بکشند، زیاد

دنبال واقعیت در عکاسی نبودند.

وی که مترجم و مؤلف دو کتاب «تکنیک‌های فتومونتاژ» و «عکاسی و روان‌کاوی» است، استفاده از برخی چاپ‌های ترکیبی را پایه‌اولیه عکاسی فتومونتاژ دانست و در این باره توضیح داد: چاپ‌هایی در آن زمان با استفاده از شیشه‌های «کلودیون» یا خیس و تر با چندین نوع از عکس‌ها ترکیب می‌شدند که به شدت کار سختی بوده است. قربان زاده گفت: یکی از موضوعاتی که از آن زمان مهم بوده، بحث

گزارشی از نمایشگاه انفرادی «بیگانه‌خو» از آثار عکس محمدجواد خدابنده در گالری «هنگام»

یک چهار چوب شکنی هنر مندانه

در این عکس‌ها، هم ظاهر و هم باطن را دیدم. در بیشتر آن‌ها پرتره کار کردم و می‌خواستم به هر دو مبث جسم و روح بایکدیگر بپردازم، اما در نهایت همه این‌ها را نادیده بگیرم که به نظر نتیجه آن در بزرگ‌ترین عکسم که خودم در یک جنگل تنها و منزوی دیده می‌شوم، مشهود است. نام این نمایشگاه در ابتدا «بیگانه‌خو با خویشتن» بود که آن را خلاصه و «بیگانه‌خو» را انتخاب کردم تا کلی‌تر باشد و به مخاطب خط فکری دهد.

این هنرمند عکاسی را هنری بسیار وسیع دانست که سبک‌ها و ژانرهای زیادی دارد. او در این باره بیان کرد: وقتی با برخی هنرمند‌ها صحبت می‌کردم، سوالاتی مبنی بر تکنیک کار من و نحوه انجام آن یعنی در استودیو و انجام ندادن کار مستند از من می‌پرسیدند.

● حذف مصرف‌گرایی به شیوه‌ای هنرمندانه

وی نکته اصلی آثارش را چهارچوب شکنی آن‌ها بیان کرد و گفت: من این کار را در قالب نحوه معرفی آثار نشان داده‌ام؛ ضلع بالا و پایین عکس‌ها چوبی است و در نهایت به شکل طومار جمع می‌شود که هم قابل حمل است و هم با حذف شیشه، مصرف‌گرایی را کم کرده‌ام. نکته مثبت این است که رفلکس شیشه در آثار دیده نمی‌شود و جزئیات آن‌ها را بهتر نشان می‌دهد. خدابنده درباره نام‌گذاری نمایشگاهش اظهار کرد: من شش ماه تنها بودم و به انسان فکر کردم، نمی‌خواهم برچسب عارفانه و خودشناسی به این تفکر بزنم.

مرتضی امین‌الرعایایی از نیشابور شد و عنوان بهترین مجموعه عکس به محسن کایلی از گرگان تعلق گرفت. در بخش بعدی این مراسم، مدرک دانش آموختگی انجمن سینمای جوان به نسرین شاه محمدی، میترا حیدرزاده و حمیدرضا گیلانی فر اهدا شد. در بخش بهترین فیلم با موضوع کارآفرینان و صنایع خلاق لوح افتخار به محسن شهبازی برای مستند «نخل‌های مردابی» ا‌ز اصفهان تعلق گرفت. جایزه ویژه سردار سلیمانی از آن نعمت‌ا... سرگلزانی برای مستند «مادر» از مشهد شد. در بخش بهترین پژوهش در فیلم مستند، جایزه به محسن شیرزایی برای مستند «بارگشت به لوگا» از زاهدان اختصاص پیدا کرد. همچنین لوح افتخار به مستند «تیمو»، ساخته رضوان بوستانی از کرمان تعلق گرفت. جایزه بهترین صدا به فیلم‌های «خانه‌ما» از درگز و «مدرسه آنالوگ» از بیرجند رسید. جایزه بهترین تدوین هم از آن «مدرسه آنالوگ» شد. هیئت داوران جایزه بهترین فیلم برداری را به فیلم «تایلندی» از کرمان اهدا کردند. لوح افتخار بهترین استعداد جوان به محمدگراوند برای فیلم «نعش‌کش» از قم رسید. جایزه بهترین فیلم نامه تألیفی از آن حمیدرضا مقصودی برای فیلم «خانه‌ما» از درگز شد. هیئت داوران از ساناز نجفی برای بازی در فیلم «حدود سیزده کیلوگرم» از کاشان تقدیر و لوح افتخار خود را به دو بازیگر فیلم داستانی «تایلندی» از کرمان اهدا کرد.

در ادامه چهار جایزه مهم جشنواره اهدا شد که جایزه بهترین پویانمایی به فرزانه قبادی از سمنان برای «همنشین ابی»، جایزه بهترین مستند به محسن شیرزایی از زاهدان برای «بارگشت به لوگا»، جایزه بهترین کارگردانی فیلم کوتاه داستانی به مهدی بزرگی از کاشان برای فیلم «حدود سیزده کیلوگرم» و تندیس جشنواره ع و نوان بهترین فیلم به «فرزانه خان» ساخته حمیدرضا مقصودی داغداری از درگز رسید. این چهار اثر به صورت مستقیم به چهل و یکمین جشنواره فیلم کوتاه تهران راه پیدا کردند. در بخش تجربی، هیئت داوران هیچ اثری را برای حضور در جشنواره فیلم کوتاه تهران معرفی نکرد، اما دیپلم افتخار این بخش به عیسی بابایی از چالوس برای فیلم «رگ» رسید. همچنین جایزه ویژه هیئت داوران به فیلم‌های «تایلندی» و «هلیوس» اهدا شد.

بیان واقعیت بوده است، اما آن قدر توانایی ندارد که همه واقعیت را ثبت کند. فتومونتاژ سعی می‌کند با استفاده از المان‌های واقعی، جهان دیگری را خلق و ثبت کند. این جهان در طول تاریخ عکاسی شکل‌های متفاوت‌تری به خودش گرفته است. این هنرمند با اشاره به اینکه در عکاسی فتومونتاژ راحت‌تر می‌توانیم به جهان تخیل خود وارد شویم، روان‌کاوی در فتومونتاژ را مطرح و بیان کرد: فروید، روان‌کاو اتریشی، تخیل را به یک خواب روزانه نیمه‌هشیار تشبیه می‌کند. چیزی که می‌تواند هم از ناخودآگاه و هم از خودآگاه ما مایه بگیرد. از دیدگاه این روان‌کاو بخش بزرگی از اتفاقاتی که در طول زندگی ما رخ می‌دهد، در ناخودآگاه ما به شکلی سرکوب می‌شود.

● ضعف هنر عکاسی، نحوه معرفی کارهاست

خدابنده موضوع کمتر دیده‌شده در عکاسی را نحوه معرفی کارها بیان کرد و در ادامه گفت: عکس‌های موجود در نمایشگاه‌ها و رویداد‌های هنری اندازه‌های مشخصی دارند و به جرئت می‌توانم بگویم بسیاری از عکاسان، آثارشان را در اندازه A3 چاپ می‌کنند و از چهارچوب قاب نیز خارج نمی‌شوند. من این کار را انجام ندادم و طبق جزئیاتی که داخل عکس‌هایم بود، اندازه کارها را متفاوت انتخاب کردم. کوچک‌ترین اثرم در این نمایشگاه ۵۰در۵۰ و بزرگ‌ترین آن نیز ۱۳۰در۸۰ است. استفاده از چوب در بالا و پایین قاب‌ها، انعطاف‌پذیری آن را نشان می‌دهد و در معرفی کار دست مرا باز می‌گذارد تا آن را هرجایی که تمایل دارم، ارائه دهم؛ عکس را به کنج بزم، از دیوار آویزان کنم یا روی زمین بگذارم. این‌ها همه جزئی از عکاسی است و این هنر فقط محدود به عکس گرفتن و صدای شاتر دوربین نیست.

این هنرمند عکاس در پایان افزود: همه این مجموعه بر سربک بازی اتفاق افتاد، من به هنر تجاری و صحافی علاقه و دوست داشتم با

واتیکس روی کارهایم رنگ بپاشم و عکس را دفرمه کنم که همه این کارها را انجام دادم. من این اصول را با هفت سال مطالعه می‌شناختم

و تجربه کسب کردم، اما در نهایت همه را نادیده گرفتم و خودم را

در یک بازی رها کردم.

شهر

شنبه

۱۴۰۳-۰۹-۲۱
۷ روزه اول ۱۴۴۴
شماره ۳۳۰۷

۱۱

